

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност
(мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>16.05.2019 г. – н. д. № 192/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 321, ал. 3, предл. 2-ро, т. 2 вр. ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Х. С. III. срещу решение № 55 от 21.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 487/2018 г. на АСНС.</p> <p>С присъда от 18.09.2018 г. по н.о.х.д. № 1594/2018 г. на СНС подсъдимият Х. С. III. е признат за невиновен и оправдан по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2-ро, т. 2 вр. ал. 2 НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел). Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 234, ал. 1 НК (държане на акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква), като е осъден и са му наложени наказания в размер на една година и четири месеца „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от три години.</p> <p>На основание чл. 68, ал. 1 НК съдът е привел в изпълнение наказанието „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, наложено на подсъдимия по н.о.х.д. № 1579/2011 г. на РС – Дупница, като е постановил то да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.</p> <p>При условията на чл. 53, ал. 2, б. „а“ и б. „б“ от НК са отнети в полза на държавата цигарите, предмет на престъплението, и парична сума, иззета от подсъдимия, придобита в резултат на престъпление.</p> <p>С решение № 55 от 21.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 487/2018 г. на АСНС е била изменена присъдата на първоинстанционния съд, като същата била отменена в частта, с която на основание чл. 68, ал. 1 НК е приведено в изпълнение наказанието „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, наложено на подсъдимия по н.о.х.д. № 1579/2011 г. на РС – Дупница.</p>	<p>С Решение № 91/26.08.2019 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила въззивно решение № 55 от 21.01.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 487/2018 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>21.06.2019 г. – н. д. № 490/2019 г., I н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 321, чл. 115, чл. 116 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест и касационни жалби от всички подсъдими – М. П., И. Ц., Б. Н., К. Т., Д. Н., В. В., Г. Г., М. Н., Й. К., Е. М., М. А. и М. В., срещу решението от 07.02.2019 г. по в.н.о.х.д. № 24/2018 г. на АСНС, с което е изменена присъдата по н.о.х.д. № 761/2014 г. на Специализирания наказателен съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда:</p> <p>- М. П. е признат за виновен по чл. 115, ал. 1 от НК (убийство) и по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НК (ръководене на организирана престъпна група (ОПГ) и участие в нея, като групата е била въоръжена) и е осъден</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

на 18 г. за първото и съответно на 7 г. „лишаване от свобода“ за второто престъпление. Съдът е определил едно общо най-тежко наказание – 18 г., увеличено на основание чл. 24 от НК на 20 г. „лишаване от свобода“. М. П. е признат за невиновен по част от обвинението – да е действал в съучастие като извършител на убийството и да е действал по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ;

- В. В. е признат за виновен по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на ОПГ, като групата е била въоръжена) и по чл. 339, ал. 1 от НК (държане на огнестрелно оръжие без разрешение), като за първото престъпление е осъден на 7 г., а за второто – на 2 г. „лишаване от свобода“. Съдът е определил едно общо най-тежко наказание в размер на 7 г. „лишаване от свобода“. В. В. е признат за невиновен по част от обвинението – съучастие като подбудител в убийство, извършено от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ;

- Б. Н. е признат за виновен по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (участие в ОПГ, която е била въоръжена) и осъден на 2 г. „лишаване от свобода“, като е признат за невиновен по част от обвинението, свързано с това престъпление и по чл. 339а, ал. 1 от НК;

- И. Ц. е признат за виновен по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, която е била въоръжена) и осъден на 3 г. „лишаване от свобода“, като е признат за невиновен по част от обвинението, свързано с този престъпен състав;

- Д. Н. е признат за виновен по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (участие в ОПГ, която е била въоръжена) и осъден на 1 г. „лишаване от свобода“, като е признат за невиновен по част от първоначално повдигнатото му обвинение по този престъпен състав;

- К. Т. е признат за виновен по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, която е била въоръжена) и осъден на 3 г. и 3 м. „лишаване от свобода“, като е признат за невиновен по част от първоначално повдигнатото му обвинение по този престъпен състав.

- Й. К., Г. Г., Е. М., М. А. и М. Н. са признати за невиновни и оправдани по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК;

- М. В. е оправдана по повдигнатото обвинение по чл. 339, ал. 1 от НК (държане на огнестрелно оръжие без разрешение).

С решението по в.н.о.х.д. № 24/2018 г. АСНС изменя първоинстанционната присъда, като подсъдимите В. В., М. П., И. Ц., Д. Н. и К. Т. са признати за невинни и оправдани по обвинението престъплението по чл. 321, ал. 3 от НК да е извършено при квалифициращия признак групата да е създадена с користна цел. По отношение на Б. Н., Й. К. и Г. Г. за участието им в ОПГ наказателното производство е прекратено. Подсъдимият В. В. е признат за невинен да е ръководил ОПГ съвместно с определено лице за определен период от време. Подсъдимите М. П., И. Ц., К. Т. и Д. Н. са признати за невиновни в това групата да е ръководена в периода 12.10.2005 г. – 23.09.2007 г. от подсъдимия В. В. Подсъдимите В. В., М. П., И. Ц., К. Т. и Д. Н. са признати за виновни в това в ОПГ да е участвал Г. Г.

С решението на въззивния съд е намален размерът на наказанието „лишаване от свобода“ на подсъдимите: на В. В. – от 7 на 5 г.; на М. П. – от 18 на 10 г., като е отменено приложението на чл. 24 от НК; на К. Т. – от 3 г. и 3 м. на 3 г. Наложено на Д. Н. наказание от 1 г. „лишаване от свобода“ е отложено с изпитателен срок от 4 години.

С касационния протест се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния

<p>съд поради допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания.</p> <p>В касационните жалби, подадени от В. В., И. Ц., М. П., К. Т. и Д. Н. се сочат всички касационни основания, като алтернативно се претендира за отмяна на въззивното съдебно решение и оправдаване на подсъдимите, за връщане на делото за ново разглеждане или за изменение на решението и намаляване на наложените наказания.</p>	
<p>18.09.2019 г. – н. д. № 870/2018 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело по искане от осъдения М. М. Ш., подадено чрез упълномощения му защитник, за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 636/2012 г. на Специализирания наказателен съд, приключило с постановена присъда № 2/29.01.2013 г.</p> <p>С присъдата подсъдимият тогава М. М. Ш. е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 242, ал. 4 вр. ал. 2 вр. чл. 20, ал. 3 от НК (като подбудител умишлено склонил лице да склони другото да пренесе през границата на страната високорискови наркотични вещества в особено големи размери и случаят е особено тежък), както и в извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК (участие в организирана престъпна група), като му е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 16 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим в затвор или затворническо общежитие от закрит тип., към което е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 200 000 лева.</p> <p>С решение № 26/04.11.2013 г. по в.н.о.х.д. № 140/2013 г. на АСНС първоинстанционната присъда е била изменена, като по отношение на М. М. Ш. е определено да изтърпи наложеното му наказание в затвор. Въззивното решение е оставено в сила с решение № 565/18.02.2014 г. по к.н.д. № 2225/2013 г. на ВКС.</p> <p>Молбата е подадена на правно основание чл. 423, ал. 1 от НПК – по отношение на М. М. Ш. производството е било проведено задочно. Претендира се възобновяване на първоинстанционното дело, отмяна на постановеното от ВКС решение и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>20.09.2019 г. – н. д. № 583/2019 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС ще бъде разгледано дело срещу Ц. Г. С., С. И. С. и Т. М. Г., придобило публична известност като „делото срещу ОПГ за продажба на новородени/трафик на бебета“.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор при Апелативната специализирана прокуратура и касационна жалба на подсъдимата Ц. Г. С. и нейния защитник срещу решение № 3/19.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на АСНС.</p> <p>С присъда от 01.08.2017 г. по н.о.х.д. № 1707/2015 г. на СНС подсъдимата Ц. Г. С. е призната за виновна в</p>	

извършването на две престъпления по чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 НК (набиране чрез обещаване на облага и приемане, извършено спрямо бременна жена с цел продажба на детето), за което ѝ е наложено наказание в размер на по три години и шест месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на по 25 000 лева. Със същата присъда съдът е признал подсъдимата за невиновна и оправдал по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 1 от НК (ръководене на ОПГ), по чл. 159г вр. чл. 20, ал. 2 от НК (да е осъществила в съучастие като съизвършител едното гореописано престъпление в изпълнение на решение на ОПГ) и по чл. 182а, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител с цел имотна облага направила опит да склони родител чрез обещание за имотна облага да даде съгласие за осиновяване на детето му) .

Със същата присъда подсъдимите С. И. С. и Т. М. Г. са признати за невиновни и оправдани по повдигнатите им обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 2 от НК (участие в ОПГ) и чл. 159г вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (осъществяване в съучастие като съизвършител на набиране чрез обещаване на облага и приемане, извършено спрямо бременна жена с цел продажба на детето), а за Т. М. Г. и по чл. 182а, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител с цел имотна облага направила опит да склони родител чрез обещание за имотна облага да даде съгласие за осиновяване на детето му).

С решение № 3/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на АСНС е потвърдена първоинстанционната присъда на СНС.

Подаденият касационен протест е по отношение и на трите подсъдими. С него се ангажират основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

В касационната жалба, подадена от защитника на подсъдимата Ц. Г. С., се посочват всички касационни основания и се иска при условията на алтернативност отмяна на решението на Апелативния специализиран наказателен съд и оправдаване на подсъдимата, връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или намаляване на размера на наказанието и приложение на института на условното осъждане.

20.09.2019 г. – н. д. № 652/2019 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. срещу решение № 48/11.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС.

С присъда от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 878/2014 г. на СНС подсъдимите Ю. К. С. и К. Б. К. са признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 НК (сговаряне на две лица да вършат в страната или чужбина престъпления – измами). Със същата присъда подсъдимите са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, а за подсъдимия Ю. К. С. и по т. 4 вр. чл. 28, ал. 1 НК (измама, извършена от две лица, сговорили се предварително за нейното извършване, извършена при условията на продължавано престъпление и са причинени вреди в големи размери, а за подсъдимия Ю. К. С. и при условията на повторност). На Ю. К. С. му е наложено наказание в размер на

<p>четири години и шест месеца „лишаване от свобода“, а на К. Б. К. – три години „лишаване от свобода“, като съдът е отложил изпълнението на наказанието за срок от пет години.</p> <p>С решението по в.н.о.х.д. № 398/2017 г. на АСНС е изменена присъдата на първоинстанционния съд, като на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗИНЗС е определен „строг“ режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на четири години и шест месеца за подсъдимия Ю. К. С. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационните жалби се заявяват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 НПК, като се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.</p>	
<p>15.10.2019 г. – н. д. № 694/2019 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 142 и др. от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите И. Р. С. и Х. Г. Х. срещу въззивна присъда № 10 от 21.12.2018 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда на СНС по н.о.х.д. № 1896/2014 г. Х. Г. Х. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1 пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7 пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК и по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 пр. 1 т. 4, т. 6, ал. 3 т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК, а И. Р. С. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 142, ал. 3, т. 1 пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7 пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1 пр. 1, т. 4, т. 6 ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 ал. 1 от НК.</p> <p>С атакуваната присъда на АСНС по в.н.о.х.д. № 296/2017 г. е отменена първоинстанционната, като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 7 години „лишаване от свобода“; И. Р. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 3 от НК и осъден на 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 7 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4000 лева; - Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК е осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 142, ал. 3, т. 1, пр. 2, т. 2 и т. 5 вр. ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 7, пр. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и осъден на 8 години „лишаване от свобода“; Х. Г. Х. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 214, ал. 3, т. 2 вр. 	

ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4, т. 6, ал. 3, т. 2 и т. 7 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НК и осъден на 4 години и 10 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 4000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание от 8 години „лишаване от свобода“, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 4 000 лева. На основание чл. 70, ал. 7 от НК е постановено отделно изтърпяване на остатъка от наложеното на Х. Г. Х. общо наказание с определение № 44 от 12.11.2002 г. по н.о.х.д. № 207/1999 г. на Ямболския окръжен съд от 5 години, 7 месеца и 28 дни.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348 ал. 1 т. 1 – т. 3 от НПК предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата на И. Р. С. е отправено искане за неговото оправдаване, а при условията на алтернативност – отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или изменение на въззивния съдебен акт, намаляване размера на наложеното наказание и приложение на чл. 66, ал. 1 от НК. В жалбата на Х. Г. Х. е отправено искане за отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от този съд.